

Sygn. akt III RC 48/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Proć

Protokolant Martyna Hałat

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2023 roku w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej J. L. działającej przez przedstawiciela ustawowego – matkę G. Z.

przeciwko P. L.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego P. L. PESEL (...) na rzecz małoletniej powódki J. L. PESEL (...) alimenty w wysokości po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 01 lutego 2022 r. do 31 grudnia 2022 r. oraz w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie poczynając od dnia 01 stycznia 2023 r., płatne do rąk jej matki G. Z. PESEL (...) do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w pkt. I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego P. L. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Olkuszu kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem należnych kosztów sądowych;

V. znosi wzajemnie koszty postępowania między stronami.

/sędzia Agnieszka Proć/

Sygn. akt III RC 48/22

UZASADNIENIE

wyroku wydanego dnia 1 marca 2023r.

W pozwie złożonym dnia 30 marca 2022r. pełnomocnik małoletniej powódki J. L. wniósł o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego P. L. alimentów w kwocie po 1400 zł miesięcznie płatnych do dnia 12 – go każdego kolejnego miesiąca, począwszy od lutego 2022r. do rąk jej matki G. Z. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w zapłacie oraz o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwoty po 1000 zł miesięcznie, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że powódka J. L. jest córką pozwanego P. L. i G. Z., którzy pozostawali w związku partnerskim i zamieszkiwali w P., a potem w L.. W lipcu 2020r. pozwany wyprowadził się i powrócił w swoje rodzinne strony, tj. do (...). Pozwany od roku nie widział się z córką, utrzymuje z nią kontakt telefoniczny, czasami również w formie połączeń video. Pozwany od wyprowadzkiłożył na córkę po 600 zł miesięcznie, kwotę tą ustalili arbitralnie w oderwaniu od potrzeb córki i swoich możliwości zarobkowych. W styczniu tego roku przekazał jedynie 200 zł, w lutym nic, a w marcu 300 zł.

W uzasadnieniu pozwu wyszczególnione zostały miesięczne koszty utrzymania dziecka, ich łączną wysokość określono na około 2200 zł. miesięcznie.

Pełnomocnik pozwanego P. L. w odpowiedzi na pozew, która wpłynęła do tut. Sądu 2 maja 2022r. wniósł o zobowiązanie obojga rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania córki oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwoty po 300 zł miesięcznie od uprawomocnienia się wyroku i o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

W odpowiedzi na pozew podniesiono, że pozwany został wyrzucony z domu przez matkę powódki, która mu utrudnia kontakty z córką, dlatego są one rzadkie. Pozwany gdy pracował, przekazywał przedstawicielce ustawowej małoletniej powódki 600 zł miesięcznie, przyznał że w kolejnych miesiącach dokonywał niższych wpłat, a w kwietniu przelał kwotę 400 zł. Spowodowane to było trudną sytuacją życiową pozwanego, w której obecnie się znajduje w związku z wypadkiem jakiemu uległ 12 października 2021r.

Dochody pozwanego wynoszą 681 zł i dlatego nie jest w stanie obecnie płacić wyższej raty alimentacyjnej niż 300 zł miesięcznie. Pozwany wymaga dalszego leczenia, porusza się o kulach i rokowania w zakresie pełnego powrotu do pracy nie są obiecujące. Nie jest w stanie teraz podjąć żadnej pracy. Pozwany skalkulował koszty własnego utrzymania na około (...),93 -1944,93 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia J. L. urodziła się (...) w D., jest córką pozwanego P. L. i G. Z., którzy pozostawali w związku partnerskim do lipca 2020r.

Dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej powódki -k. 14.

Powódka mieszka z matką G. Z. i siostrą przyrodnią K. lat 13 w miejscowości L.. Dom został zakupiony przez jej matkę w 2020r., która na ten cel zaciągnęła kredyt hipoteczny. Miesięczna rata kredytu wynosi 1500 zł, w dacie złożenia pozwu wynosiła 1000 zł. Do spłaty pozostało około 140.000 zł. Dom wymaga nakładów, wzrastają wydatki na media. Koszty utrzymania domu matka powódki ponosi samodzielnie.

Dowód: umowa pożyczki hipotecznej i harmonogram spłat kredytu -k. 16-25, faktury i potwierdzenia transakcji bankowych -k. 26-31,243-249, przesłuchanie matki małoletniej powódki – nagranie jak na k. 260v-261.

Małoletnia uczęszcza do przedszkola publicznego, w dacie złożenia pozwu uczęszczała do przedszkola prywatnego (...) w O.. Aktualne wydatki związane z przedszkolem matka szacuje na około 300 zł miesięcznie. Matka opłaca powódce dodatkowe ubezpieczenie 130 zł miesięcznie. W razie potrzeby wynajmuje opiekunkę, której wynagrodzenie wynosi 150 zł dziennie. Na leki wydaje około 100 zł. Małoletnia powódka diagnozowana jest w kierunku celiakii, co wymaga wydatków na badania i prywatne wizyty lekarskie. Dochodzą wydatki na wyżywienie, ubrania, leczenie stomatologiczne, wyjazdy wakacyjne i urlopowe. Matka podała, że kształtują się ona na poziomie wskazanym w pozwie. Miesięczne koszty utrzymania powódki oceniła na około 1500 zł (w pozwie wskazywała, że wynoszą one około 2.200).

Dowód: faktury i potwierdzenia transakcji bankowych -k. 32-33, 37, 67-71, 81, 241-242, 251-254, zaświadczenie o wydatkach przedszkolnych -k. 37 -38, umowa przyjęcia dziecka do przedszkola -k. 34-35, dokumentacja medyczna -

k. 39 -67, rozliczenie za pobyt dziecka w przedszkolu -k. 250, przesłuchanie matki małoletniej powódki – nagranie rozprawy k. 260v-261.

Matka powódki jest weterynarzem, zarabia średnio około 4.500 – 5.000 zł miesięcznie. Na starszą córkę otrzymuje alimenty w kwocie po 400 zł. Otrzymuje też świadczenie wychowawcze 500 plus na obie córki.

Dowód: karta wynagrodzeń G. Z. -k. 15 i 203, przesłuchanie matki małoletniej powódki – nagranie rozprawy k. 260v-261.

Pozwany po rozstaniu stron w lipcu 2020r. przekazywał na córkę alimenty w kwocie 600 zł, jednakże w styczniu 2022r. przekazał 200 zł, w lutym nie przekazał nic, a w marcu jedynie 300 zł.

Dowód: potwierdzenie transakcji bankowych -k. 84-85, przesłuchanie matki małoletniej powódki – nagranie rozprawy k. 260v-261.

Matka małoletniej powódki podjęła studia, ich koszty ponosi pracodawca, ale dojazdy pochłaniają kwotę około 500 zł miesięcznie.

Dowód: przesłuchanie matki małoletniej powódki – nagranie rozprawy k. 260v-261.

Pozwany P. L. ma 38 lat, z zawodu jest elektrykiem, nie pracował w tym zawodzie. Mieszka z rodzicami w miejscowości P.. Koszty utrzymania domu ponoszą rodzice pozwanego. Dotychczas podejmował prace wykończeniowe. Odbił staż dla osób z orzeczoną grupą inwalidzką jako magazynier.

Dowód: faktury, decyzja podatkowa i zawiadomienie o zmianie wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi - k. 129-137, przesłuchanie pozwanego – nagranie rozprawy k. 261v-262

Posiada orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym z dnia 20.05.2022r. Wcześniej takie orzeczenia wydawane były 21 stycznia 2015r. i dnia 7 czerwca 2018r., każde ze wskazaniem do zatrudnienia w warunkach pracy chronionej.

Pozwany w październiku 2012r. będąc po spożyciu alkoholu uległ wypadkowi i doznał szeregu obrażeń opisanych w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 5 listopada 2012r. -k. 118. Następnie w 2015r. doznał złamania podudzia lewego, kolejny raz doznał złamania trzonu kości udowej w październiku 2021r. na skutek upadku z drabiny w lokalu gastronomicznym. Wymaga okresowo stosowania kuli łokciowej, zalecany jest kolejny zabieg operacyjny celem przywrócenia funkcji stawu kolanowego. Żaden z dokumentów nie wskazuje, by pozwany nie mógł podjąć zatrudnienia w warunkach pracy chronionej, jak czynił to wcześniej.

Dowód: orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 21.01.2015r. -k. 116, z dnia 07.06.2018r. -k. 115 i z dnia 20.05.2022r. -k. 147, dokumentacja medyczna -k. 118-128, przesłuchanie pozwanego – nagranie rozprawy k. 261v-262

Aktualnie zarejestrowany jest jako osoba bezrobotna od 26 lipca 2021r., przez 6 miesięcy pobierał zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 80% (600 zł), natomiast od 26 kwietnia 2022r. nie otrzymuje tego świadczenia. Nie otrzymał z Urzędu Pracy propozycji pracy z powodu braku odpowiednich ofert. Pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie wykazał, by czynnie poszukiwał pracy.

Dowód: zaświadczenia z Powiatowego Urzędu Pracy w P. -k. 107-109 i k. 207, informacja PIT 11 z Urzędu Skarbowego w P. -110-111, zaświadczenie lekarskie z dnia 19.07.2022r. -k. 208, przesłuchanie pozwanego – nagranie rozprawy k. 261v-262.

Podstawę poczynionych powyżej ustaleń stanowiły dowody z załączonej do akt sprawy dokumentacji, która nie była kwestionowana, a którą Sąd obdarzył walorem wiarygodności.

Dowód z zeznań stron Sąd ocenił z odpowiednią dozą ostrożności, uznał ten dowód za wiarygodny w zakresie, w jakim korespondował z pozostałym materiałem dowodowym.

W ocenie Sądu matka małoletniej powódki wykazała dostatecznie, by średnie miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki wynosiły około 1500 zł miesięcznie. Kwota ta wydaje się adekwatna do potrzeb 5 letniego dziecka, przy uwzględnieniu wydatków na utrzymanie i leczenie powódki oraz aktualnych cen rynkowych i rosnącej inflacji, która od daty złożenia pozwu wpłynęła znacząco na zwiększenie kosztów utrzymania powódki. Natomiast koszty przedstawione w pozwie w łącznej kwocie około 2.200 zł były zdecydowanie wygórowane.

Sąd nie dał wary twierdzeniom pozwanego, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie pracy dostosowanej dla osób z orzeczeniem o niepełnosprawności. Już wcześniej pozwany uzyskał takie orzeczenia, podejmował pracę. Teraz nie wykazał, by podejmował starania o podjęcie pracy. A przecież na nim powinien spoczywać w większym stopniu niż na matce obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania powódki, bowiem matka ten obowiązek realizuje poprzez osobiste starania o jej wychowanie. Na co dzień zaspokaja jej potrzeby, zapewnia codzienną opiekę, dba o jej leczenie.

Pozwany podaje, że jego stan zdrowia pogorszył się po ostatnim wypadku w 2021r. – upadku z drabiny. Oczekuje na operację, po której będzie musiał odbyć rehabilitację. Nie zostało wykazane, by obecnie nie był w stanie podjąć pracy dostosowanej do jego stanu zdrowia. W dacie ostatniego wypadku pozwany wykonywał prace będąc zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Sąd nie dał wary jego twierdzeniom, że spadł z drabiny, na którą wszedł jedynie w celu sprawdzenia jakości prac wykończeniowych wykonywanych przez inne osoby w lokalu przyjaciela swojej kuzynki.

Sąd zważył co następuje:

Art. 133§1 kro stanowi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z kolei według treści art. 135 § 1 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o jego wychowanie i utrzymanie.

Koszty utrzymania małoletniej powódki powinny rozkładać się na oboje rodziców. Matka swój obowiązek alimentacyjny realizuje poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie córki, tymczasem pozwany poza łożeniem alimentów nie uczestniczy w życiu córki. Pozwany nie ma dostatecznego wglądu w potrzeby emocjonalne i materialne córki. Zatem to właśnie pozwany powinien w większym zakresie niż matka powódki partycypować w kosztach utrzymania małoletniej powódki. Poza nią nie posiada innych osób na utrzymaniu.

W ocenie Sądu powództwo małoletniej J. L. zasługuje na uwzględnienie w części, tj. do kwoty 600 zł za okres od daty żądanej pozwem, tj. od dnia 1 lutego 2022r. do dnia 31 grudnia 2022r. i następnie do kwoty po 800 zł, poczynając od 1 stycznia 2023r. z uwagi na znaczny wzrost inflacji, a co za tym idzie kosztów utrzymania dziecka. Powództwo zostało oddalone w pozostałej części.

Sąd wydając niniejsze orzeczenie uwzględnił, że matka dba o codzienne potrzeby i wychowanie małoletniej powódki, natomiast pozwany poza alimentami w żaden inny sposób nie przyczynia się do kosztów utrzymania córki. Praktycznie nie utrzymuje z nią kontaktów. Zasądzone alimenty w ocenie Sądu odpowiadają możliwościom zarobkowym pozwanego, który mieszka z rodzicami, korzysta z ich pomocy, nie ponosi kosztów związanych z utrzymaniem domu.

Faktem jest, że możliwości zarobkowe pozwanego są niższe niż matki powódki, z uwagi na jego częściową niepełnosprawność. Jednakże są one wyższe niż pozwany deklaruje. Od lat podejmował zatrudnienie jako osoba częściowo niezdolna do pracy. Jak wynika z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, posiada możliwości zarobkowania w warunkach pracy chronionej. Ma doświadczenie w pracach wykończeniowych, odbył kurs

magazyniera. Pozwany nie wykazał, by jego stan zdrowia nie pozwalał mu na podjęcie zatrudnienia. Podaje, że oczekuje na kolejną operację, jednakże data jej odbycia przesuwa się w czasie, a pozwany mimo upływu prawie rocznego okresu od daty złożenia pozwu nie wykazał, by podejmował jakąkolwiek aktywność zarobkową.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt. I i II wyroku na podstawie powołanych wyżej przepisów.

Na mocy art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności.

W oparciu art. 108 §1 kpc, art. 13 ust. 1 pkt 5 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi w zakresie w jakim uległ on żądaniu pozwu, tj. w kwocie 500 złotych. Strona powodowa w sprawie alimentacyjnej z mocy ustawy zwolniona jest od kosztów sądowych.

Na podstawie art. 100 zdanie 1 kpc Sąd zniósł w pkt V koszty postępowania pomiędzy stronami, bowiem żądanie pozwu zostało uwzględnione w części nieznacznie przekraczającej 50 procent, przy czym pozwany uznał je do kwoty 300 zł.

/sędzia Agnieszka Proć/